

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שקלים-מצרפין שקלים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	ל
מותר נזיר לנדבה														◊
והוא שקרבה הטאתו בסוף אבל אי קרבו שלמים בסוף מותרן שלמים	רב חסדא:													◊
אפילו קרבן שלמים לבסוף הלכה אחת היא בנייר שתהיה מותרה נדבה	ר זעירא:													◊
מתניתא מסייעא לדין ומתניתא מסייעא לדין														◊
אלו הן מעות סתומין כל שדמי חטאת מיתות מעורבות בהן ואפילו הפריש דמי חטאת מתוכה מעות סתומין הן	מתניתא מסייעא לרבי זעירא:													◊
אלו לחטאתי והשאר לשאר נזירותי ומת מועלין בכולן ואין מועלין במקצתן	מתניתא מסייעא לרב חסדא:													◊
ולא אמר אם מת יפלו לנדבה														◊
מותר לחמו של נזיר יורקב	רב חסדא													◊
ויאות, להקריבו בפני עצמו אין את יכול שאין לך לחם קרב לעצמו להקריבו עם נזירות אחרת אין את יכול שאין לך נזירות באה בלא לחם לפום כן צריך מימר מותר לחמו של נזיר יורקב	רבי יוסי:													◊
הוא לחמו הוא מותר נסכיו	סברין מימר													◊
מותר נסכיו קדשי קדשים אינון ויפלו לנדבה	רבי יוסי בר רבי בון:													◊
על דעתיה דרבי יוסי בר רבי בון ושמואל, רב חסדא ורבי אלעזר שלשתן אמרו דבר אחד														◊
רבי חסדא - אהן דאמרן														◊
שמואל - דאמר רבי יוסי עד דאנא תמן שמעית קל רב יהודה שאיל לשמואל: פריש שקלו ומת? א"ל: [שמואל] יפלו לנדבה														◊
רבי אלעזר:														◊
מותר עשירית האיפה שלו רבי יוחנן אמר יוליכם לים המלח	דאמר: [רבי יוחנן]													◊
יפלו לנדבה:	רבי אלעזר:													◊
מותר שבויים לשבויים														◊
מותר שבוי לאותו שבוי														◊
מותר עניים לעניים														◊
מותר עני לאותו עני														◊
מותר המתים למתים														◊
מותר המת ליורשיו	[ת"ק]													◊
מותר המת ידא מונה עד שיבא אליהו	רבי מאיר:													◊
מותר המת בונין לו נפש על קברו:	רבי נתן:													◊
גבו לו בחזקת שאין לו ונמצא שיש לו ר' ירמיה סבר מימר מותר המת ליורשיו	[רבי ירמיה]													◊
הגע עצמך דלא כוונן אלא ליה	אמר ליה רבי אידי דהוטרא:													◊
אנא לא אמרית את מנן לך	אמר ליה: [רבי ירמיה]													◊
מותר המת יבנה לו נפש על קברו ויעשה לו זילוף גבי מיטתו	תני בשם רבי נתן:													◊
אין פודין שבוי בשבוי ואין גובין טלית בטלית ואין ממחין ביד פרנסים לכך	תני:													◊
אין עושין נפשות לצדיקים דבריהם הן הן זכרונו	תני רבן שמעון בן גמליאל:													◊
רבי יוחנן הוה מסמך ואול עאל ר' חייא בר אבא והיה רבי אלעזר חמי ליה ומטמר ליה מקמיה														◊
הלין תרתין מיליהו הדין בבלאה עביד ביה חדא דלא שאיל בשלומית וחדא מיטמר	ואמר: [רבי יוחנן]													◊
כך נהיגין גבהון דזעירא לא שאיל בשלומיה דרבה דאינון נהגון ומקיימין ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו	אמר ליה רבי יעקב בר אידי:													◊
מהו למיעבר קמי דאדורא צלמי	א"ל: [רבי יעקב בר אידי]													◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שקלים-מצרפין שקלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מה את פליגי ליה יקר עבור קמוהי וסמי עינוי	ואמר: [רבי יוחנן]												ז.
יאות ר' אליעזר עביד דלא עבר קמך	א"ל: [רבי יעקב בר אידן]												ז.
ועוד עיבד הא בבלאה דלא אמר שמעתא משמיה													ז.
רבי כך היה מעשה בבית הכנסת של טרסיים בנגר שיש בראשה גלוסטרא שנחלקו רבי אליעזר ורבי יוסי עד שקרעו ס"ת בחמתן	נכנסו לפניו רבי אמי ור' אסי אמרו לו:												ז.
קרעו ס"ד													ז:
אלא שנקרע ספר תורה והיה שם זקן אחד ורבי יוסי בן קסמא שמו אמר תמיהני אם לא הוה בית הכנסת זה ע"ז													ז:
הכדין מחבריה	וחזר ואמר [רבי יוחנן]												ז:
כתיב כאשר צוה א' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וגו' וכי כל דיבור ודיבור שהיה יהושע יושב ודורש היה אומר כך אמר משה אלא יהושע יושב ודורש ויודעין הכל שהתורה של משה היא אף אתה אליעזר יושב ודורש והכל יודעין שהתורה שלך היא	נכנס לפניו רבי יעקב בר אידן אמר ליה:												ז:
מפני מה אין אתן יודעין לרצות כבן אידי חבירינו	אמר להן: [רבי יוחנן]												ז:
ורבי יוחנן מאי כולי האי דבעי דיימרון שמעתא משמיה													ז:
דאף דוד ביקש עליה רחמים שנאמר אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה וכי עלתה על דעתו של דוד שיהא חי וקים לעולמים אלא כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם אזכה שיהו דברי נאמרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות													ז:
אמר כל תלמיד חכם שאומרים דבר הלכה מפיו בעולם הזה שפתיו רוחשות עמו בקבר שנאמר וחכך כיון הטוב וגו' דובב שפתי ישינים מה כומר של ענבים זה כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב אף שפתותיהם של צדיקים כיון שאומרים דבר הלכה מפיהם של צדיקים שפתותיהן מרחשות עמהן בקבר	שמעון בן נזירא בשם ר' יצחק:												ז:
מה הנאה לו													ז:
כהדין דשתי דונדיטון	בר נזירא:												ז:
כהדין דשתי חמר עתיק אע"ג דשתי ליה טעמא בפומיה.	רבי יצחק:												ז:
האומר שמועה בשם אומרה יראה בעל שמועה כאילו עומד לנגדו שנאמר אך בצלם יתהלך איש	רב גידל:												ז:
כתיב רב אדם יקרא איש חסדו													ז:
זה שאר כל אדם													ז:
ואיש אמונים מי ימצא													ז:
זה רבי זעירא													ז:
ליתנן צריכין חששין לשמעתייה דרב ששת דהוא גברא מפתחא	דאמר רבי זעירא:												ז:
חכים רבי לבר פתייא דאת אמר שמעתא משמיה	אמר ליה ר' זעירא לרבי אסי:												ז:
רבי יוחנן אמרה משמיה	אמר ליה: [רבי אסי]												ז:
לר' אסי חכים רבי לרב דאת אמר שמעתא משמיה	אמר ליה ר' זעירא לרבי אסי:												ז:
ר' אדא בר אבהו אמרה משמיה	אמר ליה: [רבי אסי]												ז:
אין דור שאין בו ליצנין כדורו של דוד מה היו פרוצי הדור עושין היו הולכין אצל חלונותיו של דוד אומרין לו דוד דוד אימתי יבנה ב"ה אימתי בית ה' נלך והיה דוד אומר אע"פ שמתכוונין להכעיסני יבא עלי אם לא הייתי שמח בדבריהם דכתיב שמחתי באומרים לי בית ה' נלך													ז:
והיה כי ימלאו ימיו ושכבת את אבותיך אמר לו הקב"ה לדוד ימים שלמים אני מונה לך ולא ימים חסרים כלום שלמה בנך יבנה ב"ה אלא להקריב קרבנות ציבור חביב עלי צדקה ומשפט שאתה עושה יותר מן הקרבן שנאמר עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח:													ז:
הדרן עלך מצרפין שקלים													

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ריאה-proof	■ מקרא-key:
--	-------------

שקלים-מצרפין שקלים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ
שקלים-בשלשה פרקים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ
בשלשה פרקים בשנה תורמין את הלשכה בפרוס הפסח בפרוס העצרת בפרוס החג והן גרנות של מעשר בהמה דברי ר' עקיבא	[רבי עקיבא]													■	♦
בעשרים ותשעה באדר ובאחד בסיון ובעשרים ותשעה באב	בן עזאי:													■	♦
באחד בניסן בא' בסיון בכ"ט באלול ולמה אמרו בכ"ט באלול ולא אמרו באחד בתשרי מפני שהוא י"ט ואי אפשר לעשר בי"ט לפיכך הקדימוהו בכ"ט באלול:	ר' לעזר ור' שמעון													■	♦
כל הן דתנינן פרס פלגא, פלגא דל' יום קודם למועד שדורשים בהלכותיו:	רבי אבהו:													■	ג
והן גרנות וכו':														■	<
מפני שהן פירקי לידה	רבי יוחנן:													■	◊
כדי שתהיה הבהמה מצויה לעולי רגלים	ר' אחא ור' תנחום בר חייה בשם ריב"ל:													■	◊
שלא יבא לידי בל תאחר	רבי יודן:													■	◊
כל המשהה טבלו עובר בבל תאחר	רבי יוסה:													■	